

ASTROTHEOLOGIE 41.seminář Ing. J.Popelky

Čtyři živly v různých pěti stavech - pokračování **Podstata čtverce + podstata čísel 1,10,7,4. Podstata vědomí.** **Proces, kdy se základna Boha (JSEM) modifikovala v Boha-Stvořitele** **Inkarnační proces znázorněný ve zvěrokruhu.**

Dům techniky Ostrava-Mar.Hory dne 5.5.2007

Dnes bych navázal na minulý seminář, něco zopakují a dále doplním. Při setkání s kolegou, který také hledá něco vyššího, konstatoval, že jsem měl pravdu. Ptal jsem se ho, v čem. Sdělil mi, že se stále zabývá nějakými nepodstatnými věcmi a to podstatné mu pořád uniká. Ptal jsem se, co podstatného mu uniká a řekl, že jsem měl pravdu v tom, že má úplně uzavřené srdce, že stále není schopen ve svém srdci cítit Lásku. V této souvislosti jsem mu řekl, že ani nemusím cítit Lásku tím způsobem, že někoho miluji. Pravda je taková, že když si uvědomuji pravdu, Láska přichází okamžitě sama. Když se člověk naučí vnímat pravdu, zákonitým důsledkem toho je, že Láska přijde. Mnoho lidí něco hledá, ale málokdo nalézá. Důvodem toho, je že si lidé nejsou vědomi zásadní skutečnosti, že pravda je jedna, ale současně trojjediná. Za pojmem pravda není pouze Láska, ale i Moudrost (Intelligence) a Vůle. To také souvisí s tím, že na těchto seminářích je tak málo lidí. Jestliže někdo chce poznat pravdu, nemůže očekávat, že pravdu mu dají pouze prožitky štěstí, blaženosti (protože každý instinktivně chce být šťastný a blažený), což souvisí s Láskou, ale člověk musí být také inteligentní. Pravda nemůže být pouze jako Láska, musí být i Intelligence a Vůle. Chybou těchto lidí je, že si myslí, že bez rozvoje Intelligence mohou poznat pravdu. To ale nelze. Lidé se nechtějí rozvíjet a projevovat Inteligenci. Nemůžete něco projevovat, co si neuvědomujete. Jestliže někdo nechce být inteligentní v duchovních věcech, nemůže očekávat, že bude něco zažívat. Dovedete si představit situaci, když potkáte nějakého člověka, do kterého se na první pohled zamilujete a zahoříte velkou láskou a dovedete si představit, jak by se cítil, kdybyste mu stále dávali najevo, že ho milujete, že je vám s ním dobře (ten dotyčný samozřejmě bude tomu rád, že ho někdo miluje, protože každý chce být milován), a teď by vám ten člověk chtěl něco říct. A vy byste mu řekli: Nic mi nevykládej, mne to totiž vůbec nezajímá, mi jen stačí, že je mi s tebou dobře. Ten člověk se zarazí a řekne si v duchu, co to má znamenat a v té chvíli začne vůči vám cítit určitou nedůvěru. Pokud se v prvním okamžiku také do vás zamiloval, a když vám dále chce něco říct (projevit svoji Inteligenci), a vy řeknete: Dost, mne to nezajímá,; tak ten člověk začne cítit, že nevnímáte opravdovou Lásku.

Co se týká intelligence vůči hmotným věcem, lidé nejsou leniví, ale v okamžiku, kdy mají rozvíjet Inteligenci, která se týká duchovních záležitostí, cítí, že to nepotřebují. V tom případě nepotřebují poznat pravdu. Pak ať se nikdo nediví, když něco hledá a nenalézá.

Kořenem Intelligence v duchovních věcech je to, že musíte být inteligentní, co se týká vědomí.

Příklad: Já nepotřebuji nějaké speciální podmínky, abych něco cítil, takže když se dostávám do stavu, kdy cítím blaženost z přítomnosti svého Ducha – vyššího Já a v tomto blaženém stavu, kdy zažívám vnitřní štěstí (štěstí je pouze niterná skutečnost), se rozhlížím kolem sebe, vnímám svoje spolusedící a uvědomuji si, že necítí štěstí a přitom vím, že by ho mohli cítit, a plně si uvědomuji, proč ho necítí. Oni jsou svojí pozorností vytaženi ven. Jsem neustále překvapován lidmi, kteří roky něco hledají a když za mnou přijdou (a v naší společnosti jsou i lidé, kteří se nezabývají duchovními věcmi) a když jim někdo položí otázku na nějaké světské téma, tam se ihned velice snadno ponoří do tohoto světa světských

myšlenek a plně se v tom prožívají. Nechápu, jak mohou utéct od toho nejpodstatnějšího a soustředit se na úplně nepodstatné věci.

Podstata vědomí:

Pro každého jedince, který chce být duchovně inteligentní (což je nezbytná součást, aby se člověk s pravdou setkal), je důležité, aby v první řadě řešil podstatu vědomí. Vědomí není nějaká hypotetická skutečnost, vědomí je život sám. **Jestliže někdo používá pojmy: nejvyšší pravda, vyšší Já, Bůh, tak všechny tyto pojmy souvisí s vědomím.** Hovořím stále o procesu, kdy něco původního začalo sebe postupně aktivovat, až jsme se dostali do stavu, ve kterém se nyní nacházíme, a toto něco se bude aktivovat neustále a čím dál více. Problém je v tom, že lidé si myslí, že ten někdo a to něco, co se děje, se jich netýká, že jsou jen nějakou součástí toho, a že tím, kdo to všechno způsobuje, je někdo jiný, odlišný a oddělený od nich. To ale není pravda, protože všechno děláme my. Někteří jedinci cítí potřebu rozvíjet Inteligenci v duchovních záležitostech, čtou různé knihy a myslí si, že v nich něco najdou. Samozřejmě tam něco najdou, ale když už někdo má tento dar (a touhu), že cítí potřebu rozvíjet svoji Inteligenci v duchovních věcech, je důležité, aby měl také laskavé srdce.

Intelligence nemůže být bez Lásky a Láska nemůže být bez Intelligence. Nebezpečí je v tom, že když člověk má touhu hledat nějaké pochopení, duchovní Moudrost, často se stává, že pokud má zablokované srdce, bude číst spousty knih, bude mít pocit, že je čím dál moudřejší, ale tato Moudrost nikam nepovede. **Teprve otevřené srdce ukazuje, která Moudrost je ta pravá.**

Na duchovní cestě musí být Láska (srdce) a Moudrost (Intelligence) a Vůle. To, co vám říká Láska a ukazuje Intelligence, musíte začít realizovat (aplikovat svoji Vůli). Musíte být komplexní.

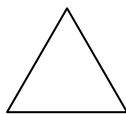
Když vidíte kolem sebe obrovskou rozmanitost života, velké nebezpečí je, že když se ponoříte do světa rozmanitosti, můžete se v něm ztratit. Pokud budete něco hledat kolem sebe, budete to řešit a snažit se to pochopit, a když pochopíte jednu věc a budete mít pocit, že jste to dostatečně pochopili, hned se budete zabývat další věcí, potom třetí, čtvrtou, pátou, a nikdy neskonečíte, protože Bůh ve svých projevech je nekonečný. **Je dobré se zabývat rozmanitostí, protože Bůh je jak jednoduchý, tak složitý a kdo hledá jednoduchého Boha a ignoruje rozmanitost, nezná celého Boha, a ten, kdo zná nekonečnou rozmanitost a nezná jednoduchost Boha, také nezná celého Boha.** Pokud se chceme ponořit do světa rozmanitosti, dělejme to jediným způsobem: **Vnímejme v tom jednoduchost. Pokud si vezmete jako svůj nejmocnější nástroj jednoduchost, nikdy vám mnohost neublíží a neztratíte se v ní.**

Na duchovní cestě musí člověka doprovázet komplexnost. Na jiném mém kurzu se snažím začátečníkům, kteří nikde neměli nic do činění s astrologií, odhalovat podstatu života. Některé posluchačky to sice chytne, ale další jsou nervózní, protože by chtěly slyšet tradiční astrologii a nutí mne, abych se dostal do pozice, abych jim říkal astrologii, kterou si načetly z knih. Snažím se tomu bránit. V této souvislosti je důležité si uvědomit, že **člověk nemůže rozumět astrologii, pokud se nesnaží pochopit podstatu života. Současně nemůže nikdo pochopit podstatu života, pokud nerozumí (pravé) astrologii.** Astrologie a život nejsou dvě oddělené skutečnosti, ale život je astrologie a astrologie je život.

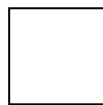
Již jsme si mnohokrát rozebírali podstatu trojúhelníku (Láska, Moudrost, Vůle). Nyní se zaměříme na podstatu čtverce, protože **veškerý život je dán pochopením a existencí trojjednosti (trojúhelníku) a čtyřjedinosti (čtverce).** V souvislosti s pochopením života a Boha je nutno si uvědomit, že život ve své komplexnosti je stav a proces současně. Existují duchovní proudy (buddhismus apod.), které hledají pouze stav čistého bytí a o ostatní se nestarají. Jiné směry zase říkají, že se musí dělat to a to, čili se zabývají nějakým procesem.

Ve čtverci je ukryta podstata veškerého života. Rozdíl mezi trojúhelníkem a čtvercem je ten, že trojúhelník tím, že vyjadřuje podstatu trojjednosti (Láska, Moudrost, Vůle), ukazuje kvalitu Tvůrce. Stav čtyřjednosti – čtverec je Tvůrce + jeho stvoření.

**Bůh-Tvůrce
(Stvořitel)**

symbol – rovnostranný trojúhelník

Bůh Tvůrce a stvoření

Protože jsme součástí stvoření, z určitého hlediska je čtverec pro nás významnější. **Čím více budeme chápat podstatu čtverce (Stvořitele a jeho stvoření) a naplňovat svými životy, tím více nás bude naplňovat trojúhelník – samotný Tvůrce.** Jak trojúhelník, tak čtverec jsou skutečnosti, které se týkají nějakého procesu a před jakýmkoliv procesem je určitý stav. Tento stav je život sám ve svém prapůvodním stavu. Prapůvodní stav života je pocit JSEM. Tam se nic neděje, život se zažívá pouze ve formě JSEM. To je to slovíčko JE (existuje se). Člověku, který je zvyklý uvažovat mentálně a hledá nějaké souvislosti, uvažuje v nějaké posloupnosti a linearitě, může dělat problém pochopit slovíčko JSEM, natož samotný prožitek, protože stav JSEM lze zažít. V JSEM není nic, žádný pochod, žádná Láska, žádná myšlenka, pouze samotná skutečnost, že se existuje. JSEM nemá ani barvu, ani tvar, ani světlo, ani tmu, za toto JSEM se nedá dostat a protože v tomto JSEM není nic, nemůžete pro JSEM použít žádný symbol. S tímto JSEM nemá nic společného ani trojúhelník, ani čtverec, ani bod, nic. To je důvod, proč Židové zakazovali Bohu dělat rytiny a podobenství, oni měli na mysli toto původní JSEM, dá se říct, že to je ten nejvyšší Bůh. Když si představíte stav nicoty, tak aby nicota měla platnost, musí splňovat základní podmínku, že je ve stavu (ne v procesu) - JE NIC. Kdyby nicota nebyla podložena stavem, že je, bude neplatná. Po mém nezbytném pátrání, když jsem přečetl mnoho duchovních knih, nakonec, když začalo ve mne svítat, jsem začal vnímat, že se nemůže člověk dostat do větší krajnosti než že si začne uvědomovat, že každá věc JE. Je jedno, jaký má tvar, materiál, jak má rozvinuté psychologické funkce, inteligenci, ale nejzákladnějším faktorem je, že JE. Hlupák JE, moudrý, inteligentní člověk JE, žena JE, muž JE. JE – je společný faktor všeho. Když začnete vnímat, že to je nejhlubší podstata, za kterou už se nelze dostat, můžete se zaměřit na toto JE, protože toto JE vyjadřuje určitý pocit, není to něco abstraktního, stav JSEM je naprosto reálný stav, který vnímáme a cítíme. Pokud se na toto JSEM zaměříte a začnete si uvědomovat, že to jste přímo vy, zažijete takový příjemný stav rozplynutí, kdy se vás nic nedotýká a budete se cítit maximálně osvobozeni od všeho. Nemáte žádné problémy, jenom JSTE. To je to, co říkali Židové - JAHVE – JEHOVA, což je zkratka JSEM, KTERÝŽ JSEM. Protože tam nic není, nesmělo se ani dělat žádné podobenství. To je zřejmě stav, který poznal a o kterém hovořil Buddha – nirvána, vysvobození. Takový stav je, z tohoto stavu všechno vzniklo, je to prapůvodní stav, matka, kořen všeho, ale nesmíme vnímat, že to je naše nejvyšší meta! Musíme tento stav pochopit, vědět, že existuje, ale nemá smysl se do tohoto stavu prožitkově vracet. Život není pouze stav, ale i proces, při kterém se život snaží zintenzivnit sebe sama. To znamená, že se život už nebude nikdy snažit o to, aby se vrátil do prapůvodního stavu, kdy se nic neděje, ale jak se říká: Jednou zkusíš, podruhé už musíš. To platí i pro Boha. Když Bůh poznal něco, co mu připadalo příjemnější, než ten jeho prapůvodní stav, už se samozřejmě nechce toho vzdát (a nemá jinou možnost), ale naopak: Snaží se, aby to něco příjemného, co poznal, bylo čím dál silnější a příjemnější. **Způsob, jak Bůh (život) neustále zintenzivňuje sám sebe, je odhalen čtvercem.** Život neustále zintenzivňuje sám sebe tím, že neustále krouží ve čtverci:

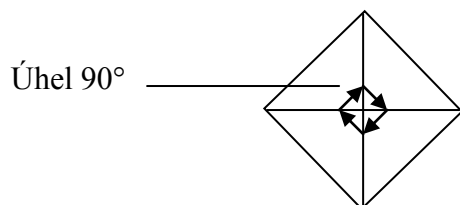

Nekrouží pořád v jednom kruhu, ale neustále se spirálovitě rozvíjí. **Prapůvodní stav života (JSEM – existence) symbolizuje živel voda.** Proč voda? Protože **tento prapůvodní stav JSEM není stav myšlení - nesouvisí se vzduchem, není to energetický stav – nesouvisí s ohněm, není to stav vnější manifestace – nesouvisí se zemí, ale je to procit'ovaný stav, což je funkce emocí.** Biologové říkají, že život (manifestovaný, fyzický) pochází z moře a symbolicky řečeno – je to tak. **Veškeré životní procesy pocházejí (vystupují) z vody. Stav JSEM je stav, kdy existuje pouze voda a nic jiného.**

Budeme si popisovat formou čtverce, jak vystupuje z vody život. Každé malé dítě čtverec zná, ale lidé si neuvědomují, že podstatou života je jedna jediná skutečnost a že když život začne sám sebe jakýmkoliv způsobem manifestovat, každá manifestace v sobě obsahu a symbolizuje kvalitu, vlastnosti tohoto života. Může to být živá bytost, barva, zvuk, melodie, ale může to být i geometrický tvar. Každý člověk, který vnímá nějakou skutečnost, by se měl snažit uvědomit si, že je to symbol pro určitou duchovní skutečnost.

Podstata čtverce:

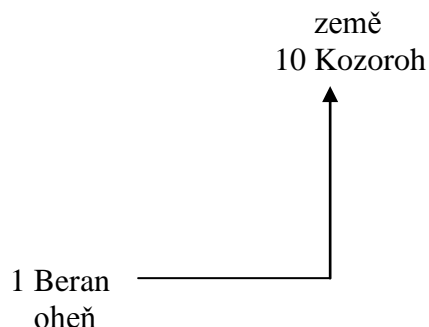
Čtverec v sobě obsahuje čtyři pravé úhly:

Když jsme probírali aspekt kvadratury, víme, že pravý úhel ve směru hodinových ručiček je vystoupení směrem ven. Když máme čtverec (a víme, že ve čtverci jsou čtyři pravé úhly a když chápeme, že pravý úhel ve směru hod. ručiček je vystoupení směrem navenek), začneme chápat veškerou podstatu života.

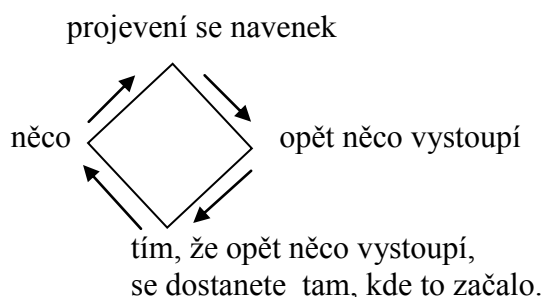
Existují čtyři vystoupení směrem navenek a čtvrtým vystoupením se dostáváte tam, kde to začalo.

Proč je pravý úhel ve směru hod. ručiček vystoupení směrem navenek? V zodiaku jako živel je jedničkou oheň a v pravém úhlu vůči ohni je země, jejíž podstatou je externalizace. Prvním znamením je Beran, desátým Kozoroh:

Kozoroh je existence ve stavu – projevení se navenek.

Ve čtverci se ukrývá důležitý životní proces. Je úplně jedno, kde začnu (ve čtverci), tak třeba: je něco, které vystoupí ze sebe nebo z toho něčeho vystoupí něco směrem navenek, něco se zplodí (zviditelní se). To, co vystoupilo z něčeho, z toho něčeho, co je již nějakým projevením se navenek, z něho vystoupí zase něco. Z toho něčeho zase něco vystoupí a z toho čtvrtého, když něco vystoupí, se dostanete tam, kde to začalo.

Když hovoříme o vědomí vnějškovosti, je to, jakoby z něčeho existujícího vystoupí něco směrem ven, do popředí. Matka (voda-Rak) zplodí své dítě (oheň-Beran). Proto je dáno v astrologii je jednička dítě – zrozenec, a to, co je v pozadí (čtverka) je matka. Je stav (čtverka), z kterého se projeví jiný stav (jednička).

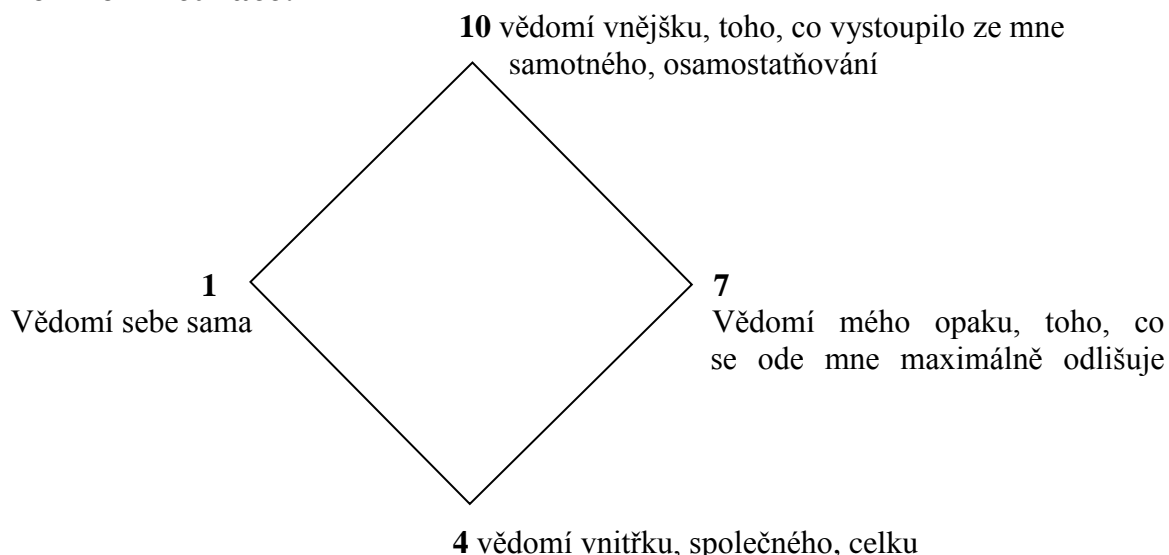
Ve čtverci máme dvě úhlopříčky, které popisují, kde probíhá největší síla atrakce, přitažlivosti. Největší síly přitažlivosti probíhají mezi skutečnostmi, které jsou přesně opačné. Tím máme vysvětlenou celou podstatu života.

Zopakuji: Čtverec má čtyři úhly 90° , přičemž tento úhel ukazuje proces, kdy z něčeho původně existujícího (tak jako z vody vystoupí nějaký živočich a jde na souš) vystoupí (a v životě to nemůže a nebude nikdy jinak) něco ven; z toho, co vystoupilo, vystoupí ještě něco nového (třetího), z toho zase vystoupí něco nového a z toho posledního, čtvrtého zase něco vystoupí směrem ven a tím se dostanete tam, kde to všechno začalo. **Tento důležitý princip zokruhování panuje ve veškerém životě.** Kdybyste překonali svůj vesmír, zjistili byste, že jste jen buňkou v těle obrovského člověka, a že tento obrovský člověk má také svůj vesmír a až by překonal svůj vesmír, zjistil by, že jeho vesmír je buňkou ještě většího člověka a že těchto lidí je dvanáct a kdyby se ten dvanáctý roztáhl ve svém vědomí a překonal svůj vesmír, zjistí, že je buňkou v těle toho člověka, u kterého to začalo. Mikrokosmos, makrokosmos je zokruhovaný tak jako všechno. Jiným způsobem řečeno: Jestliže se začnete svým vědomím (pozorností) propadat do nitra, stane se to, že vaše tělo se začne zvětšovat do obrovských

rozměrů a vy se budete propadat někde dovnitř, budete čím dál menší vůči tělu a najednou zjistíte, že jak se propadnete hluboko do svého nitra, tak se najednou z okolního prostoru vrátíte ke svému tělu.

Dvě úhlopříčky ve čtverci ukazují, že existuje přitažlivost a že se přitahují vždycky dva protipóly. Protipól je stav opačnosti, což je stav maximální odlišnosti. Principiálně jsem řekl, co se ukrývá ve čtverci a nyní si to pojmenujeme a dáme těmto principům konkrétnější podobu.

1. krok konkretizace:

Když má čtverec čtyři vrcholy, mohl bych použít číslování 1,2,3,4, ale použiji 1,10,7,4, protože se musíme jednou dopracovat k tomu, že plnost života je v čísle 12, které používáme v astrologii. Nyní dělám přípravu, abychom se jednou dostali k číslu 12. Proto používám označení vrcholů, které mají označení, když se pohybujeme ve dvanáctce. Co je to jednička (v souvislosti s astrologií), ať je to první znamení ve zvěrokruhu či první dům?

Odpověď posluchačky: Já.

J.P.: Myslím psychologický význam.

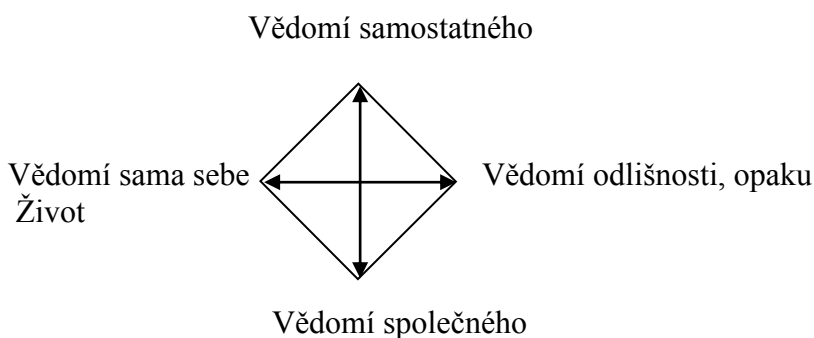
Další posluchačka: Počátek, zdroj.

J.P.: Jaká je podstata Ascendentu (hrotu prvního domu)? Ascendent nám ukazuje, jakou kvalitu musím projevit, abych se dostal do kontaktu se svým Já. Jednička je vědomí sebe sama. Desítka je vědomí vnějšku, vědomí toho, co vystoupilo ze mne samotného.

Pokud chce někdo pochopit život, musí si uvědomit, že život je přímo vědomím. Bůh, vyšší Já je vědomí. Život má různé stavy, formy vědomí. Nikdo nemůže pochopit život, pokud nezačne chápat vědomí.

Sedmička je vědomí mého opaku. Když řeknu vědomí mého opaku, je to vědomí toho, co se ode mne maximálně odlišuje. Jak jsem říkal, že desítka je vědomí vnějšku, tak protipólem je čtverka – vědomí vnitřku, společného. Jestliže použiji vědomí společného (přesná charakteristika čtverky), a protipólem je opak, co je opakem vědomí společného? Vědomí samostatnosti. Jestliže 1 je vědomí sebe sama a říkal jsem, že 10 je vědomí vnějšku nebo toho, co vystupuje ze mne samotného, je jasné, že to, co vystupuje ze mně, se současně osamostatňuje. Je to přesně obraz těhotné matky (vědomí je neustále těhotné), v ní je plod a může z ní něco vystoupit, kdyby to v ní nebylo? Z matky se rodí jen to, co je v jejím nitru. Je možné, že by to nějak vystoupilo a bylo by to s matkou ve spojení, ale plod musí získat samostatnost, jinak to není plod. To, co ze mne vystupuje, se současně osamostatňuje.

Nyní jsme dali čtverci konkrétnější podobu. Je velice důležité si uvědomit, že čtverka je vědomí celku, společného. Proč si myslíte, že v astrologii se dává čtvrtý dům do takových souvislostí jako je rodina, vlast? Rodina je určitý celek, je to skupina, která má něco společného. Vlast je také nějaký celek, je to skupina, která má něco společného. Můžete říct, že čtvrtý dům říká něco o rodinném životě, devítka je cizina a čtverka je vlast. Astrologové ale nevystihnou podstatný princip, že čtverka je vědomí společného. Zde také vidíte, že protipóly se nejvíce přitahují. Když 1 je vědomí sebe sama, tak čím je nejvíce přitahováno? Vědomím mé opačnosti. Vědomí společného je přitahováno vědomím samostatného.

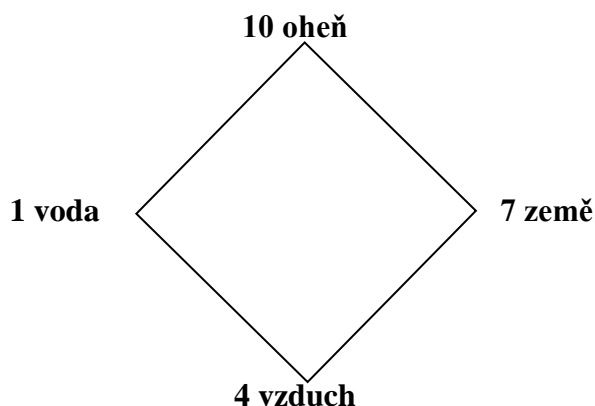

A naopak: Vědomí opačného je přitahováno vědomím sebe sama, vědomí samostatného je přitahováno vědomím společného. To je podstata veškerého života, nic jiného za tím není.

Popsal jsem vám nástroj, který budeme používat k tomu, abychom pochopili život a to, proč opustil svůj původní stav a rozjel se proces, života a o co mu jde.

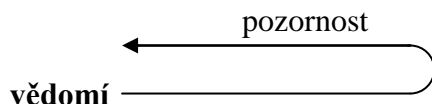
Když si nyní budeme popisovat různé situace, mějte neustále na mysli, co se ukrývá za symboly ve čtverci.

1. Jak probíhal život – přípravná fáze pro tvorbu (vývoj neprojeveného Boha):

Před počátkem je prožitek JSEM = vědomí = (astrologicky) živel voda. Protože v tomto vědomí (životě) je automaticky zakódována potřeba sebe sama zintenzivňovat, vnímat sebe sama čím dál intenzivněji. V každé živé bytosti (JSEM je živá skutečnost) je zakódována potřeba po orgasmu, život má potřebu sám sebe cítit co nejintenzivněji. Tato základní skutečnost této potřeby života způsobila to, že z tohoto vědomí se něco stvořilo, něco vzešlo a to, co vzešlo, byla pozornost, což je prapůvodní JSEM v intenzivnější formě (zintenzivněné vědomí). Když chápeme, že vědomí je to samé jako život, tak pozornost je zintenzivněný život. **Prvním a základním nástrojem jakéhokoliv života je pozornost.** Všimněte si, že i zvíře, i když je intelektuálně slabé, pracuje s pozorností. Kdyby zvíře

nepracovalo s pozorností, nic si neuvědomuje a nic pro něj neexistuje. Kdyby živá bytost neměla pozornost, nic pro ni neexistuje. Když se z tohoto původního vědomí, prožitku JSEM vynořila pozornost, došlo k zintenzivnění prapůvodního stavu, pozornost se musela něčemu věnovat, ale protože k dispozici nebylo nic jiného než to, z čeho pozornost vzešla, pozornost se obrátila na svůj původ (vědomí, ze kterého vznikla), to bylo první vystoupení.

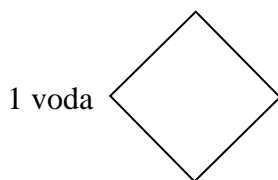
V Sabiánských symbolech je 1.stupeň Berana: *Žena se právě vynořila z moře, tuleň ji objímá.* Žena, která vystupuje z vody (řekli jsme si, že JSEM je vědomí – astrologicky voda), je pozornost. Pozornost (dítě) se obrací na svoji matku (svůj zdroj). V tom okamžiku dochází k zásadní skutečnosti pro veškerý život: Původní prožitek JSEM se změnil na prožitek JÁ JSEM. Když vědomí obrátilo pozornost na sebe sama, v stavu nečinnosti, přebývání – stavu existence se objevila nová forma vědomí. V stavu JSEM najednou došlo k stavu sebeuvědomění si: Kdo je to ten, který pouze je? No přece JÁ JSEM. Toto JÁ JSEM není už jen vědomím, ale sebevědomím.

1 – voda:

Na počátku byla pouze samotná skutečnost – voda. Co je jednička? Vědomí sebe sama. Jestliže vědomí (JSEM) obrátilo pozornost na sebe sama, došlo k uvědomění si sebe sama (JÁ JSEM), což je ne voda, ale 1 voda, to znamená, že voda se stala prvním domem. **Jednička je vědomí sebe sama a když si voda sebe samu uvědomila, stala se jedničkou.**

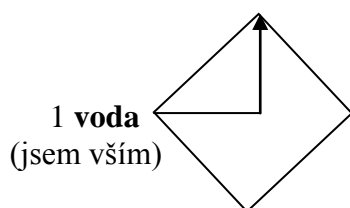
Astrologicky: Jako Ascendent si dáme nějakou kvalitu (v tomto případě vodu), je to sebevědomá voda (JÁ JSEM). V tom okamžiku došlo k poznání, že jsem vším, že JÁ JSEM je všechno. Čtverka (4.dům) má kvalitu vody, a když si voda sebe uvědomila, uvědomila si, že je vším (protože kromě ní nikdo jiný nebyl), proto voda dává vědomí společného, vědomí celku. Když vzniklo JÁ JSEM, současně vzniklo vědomí JÁ JSEM VŠÍM – společné vědomí, současně sebevědomí.

Před počátkem všeho je samotná voda a nemůžete říct, jestli je to první, čtvrtý dům. Tam něco jenom je. V okamžiku, když se nastartuje životní proces (vědomí obrátí pozornost na sebe sama), najednou si začne uvědomovat, kdo to je ten, který je. Nastupuje pocit: JÁ JSEM. V ten moment vstupuje do hry jednička, protože jednička je vědomí sebe sama. A protože voda si začala uvědomovat sebe samu, tak první dům je voda, protože první, co si začalo uvědomovat samo sebe, je voda – vědomí.

10 – oheň:

V okamžiku, když dochází k poznání JÁ JSEM, najednou dochází ke srovnání dvou stavů, protože život začne vnímat rozdíl mezi stavem JSEM a JÁ JSEM, k stavu JSEM přibýlo něco nového, objevilo se JÁ. Prožitek Jáství život natolik fascinoval, že se začal svou pozorností věnovat jen prožitku Já, který se tak zintenzivňoval, až to vybuchlo v euforický prožitek (Krista) – uvědomění si svého sebevědomí a v tom okamžiku vznikl oheň – chuť tvořit.

10. JÁ JSEM JÁ – **oheň** = chuť tvořit

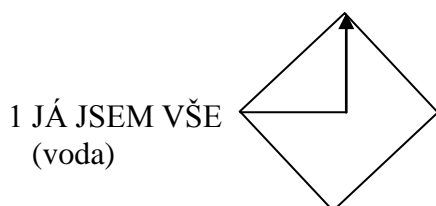
Tuto posloupnost jsem nazval: Vědomí → Sebevědomí → Supervědomí.

Supervědomí v sobě ukrývá, že si někdo uvědomuje, že si je sám sebe vědom. Málokdo chápe, že v tom je úplně nejzásadnější podstata života. Nestačí mít vědomí sebe sama – JÁ JSEM, ale musíte mít uvědomění si toho, že si sebe uvědomujete. To je teprve ten stav, který ve vás vyvolává obrovskou euforii. Vědomé sebevědomí nemůže dosáhnout žádné zvíře, ale jedině člověk.

Duchovní technologie: Když začnete vnímat JSEM, obrátíte pozornost pouze na samotné JSEM (v JSEM ještě JÁ není), až v sebevědomí existuje JÁ JSEM, tam máte možnost obrátit pozornost na své JÁ a když neucuknete a nenecháte svoji pozornost zaměřenou na toho JÁ, JÁ začne silít, až exploduje v naprosto jasný prožitek JÁ JSEM JÁ. Tak poznáte svého Boha – Tvůrce.

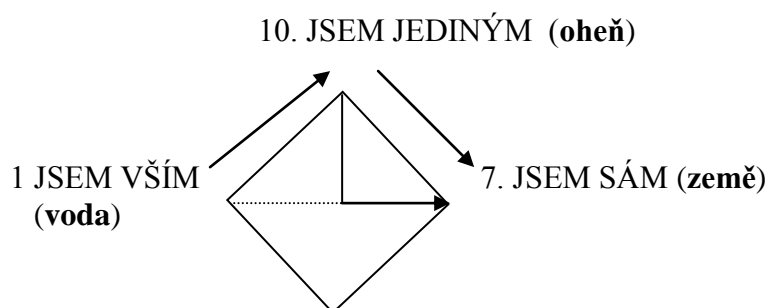
Někdo si sám sebe uvědomil (JSEM), změnil se na JÁ JSEM, v tom okamžiku si uvědomil, že je vším. Desítka je zviditelňování se (něco z vás vystupuje směrem ven) a co si myslíte, když si začnete uvědomovat, že jste vším (protože kromě vás nikdo není)? Něco začne vystupovat (osamostatňovat se) navenek – vědomí, že si sám sebe uvědomuji, že JÁ JSEM JÁ. Najednou z vody začne vystupovat oheň. Teprve tehdy se život (Bůh) dostává do svého tvůrčího stavu, protože teprve v ohni je prožitek maximální euforie. Jestliže jste euforičtí, máte chuť něco dělat. Je důležité pochopit, abyste cítili rozdíl, že si uvědomujete sebe, že JÁ JSEM (že máte sebevědomí), ale daleko dynamičtější a intenzivnější forma je, že si uvědomuji, že si sebe uvědomuji. V ten moment se objeví oheň. Nemůžete nikdy dosáhnout stavu ohně (Krista), stavu vědomého sebevědomí, pokud byste se nedostali do stavu, že si vůbec sebe uvědomujete. Nejdříve si musím sám sebe uvědomovat (že JÁ JSEM) a teprve tehdy z vás začne najednou vycházet něco do popředí (osamostatňovat se), že si něco uvědomujete a sice, že si uvědomujete sebe. To je duchovní podstata prvního a desátého domu. Jednička ukazuje na stav, že si sebe uvědomujete, v desítce přichází zintenzivnění tohoto stavu, že jste si vědomi toho, že jste si sebe vědomi. To je další zintenzivňování života a teprve zde Bůh – život exploduje v euforický prožitek blaženosti, radosti a štěstí. Současně, když dochází k vědomému sebevědomí (a desítka je vědomí vnějšku), se zviditelnilo moje sebevědomí a stav, že jsem vším (JÁ JSEM VŠE), se změnil na jiný stav - JÁ JSEM JEDINÝ.

10. JÁ JSEM JEDINÝ (oheň)

Je to logické, jestliže si vědomí začalo uvědomovat sebe sama (změnilo se na sebevědomí), ve stavu sebevědomí si Bůh začal uvědomovat, že je vším, protože kromě něho nikdo nebyl. V okamžiku, kdy se začal čím dál více zintenzivňovat, protože si začal být vědom, že si sám sebe uvědomuje, stav, že jsem vším, dává poznat, že jste jediný a sám. Ale v té chvíli to Bůh ještě nezažíval, On zažíval, že je jediným. Proto vždycky staré texty píší, že když byl původní Brahman (původní JÁ JSEM), z kterého se zrodil Brahma, vždycky tam je – prvorozený. Prvorozený znamená – být jediným (být vyjimečným). Ve stavu, kdy jste jediným, automaticky dochází k prožitku, že jsem stejný. V tom je duchovní poznání, že JÁ JSEM JÁ, že tyto dvě JÁ jsou dvě stejné JÁ. Jestliže si uvědomujete svoji sebeuvědomělost, automaticky začnete zažívat, že to je stav, který je vystoupením směrem navenek z jiného, původního stavu (ze sebevědomí, stavu JÁ JSEM). V okamžiku, kdy se sebevědomí změnilo a vystoupilo z něho vědomí, že si sám sebe uvědomuji (10 se stala ohněm), když původní JSEM VŠE se změnilo na JSEM JEDINÝ, začalo z tohoto stavu JSEM JEDINÝ vystupovat něco – jsem sám, osamocený (země):

7 – země:

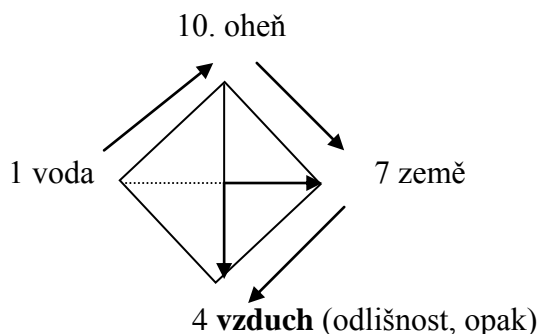

Proč země? Když jsem vše, dochází automaticky k uvědomění si, že jsem jediným a když si uvědomuji, že jsem jediným, objeví se nové vědomí, že jsem sám, osamocen. Nemůže se objevit osamocení, pokud bych neměl předtím vědomí, že jsem jediný. Oheň je to, že si uvědomujete svoji sebeuvědomělost, sebevědomí. V okamžiku, kdy si začnete uvědomovat, že jste si sebe vědomí, v ten moment si začnete uvědomovat něco nového, že tento stav je vystoupením navenek. Základnou (původní stav) bylo sebevědomí, kdežto když se dostanete do stavu, že jste si vědomí svého sebevědomí, v ten moment vznikne nové vědomí, že tento stav je vnějšek, začnete si uvědomovat (protože země je vnějšek), že jste zvnějškověním něčeho původního. Proto najednou v okamžiku, kdy vznikl Kristus, si Kristus uvědomil, že je vystoupením směrem navenek z tohoto původního. Jestliže existuje nějaká matka (JÁ JSEM), tak JÁ JSEM matka a jako matka si uvědomuji, že ze mne něco vystoupilo (dítě) a když se toto dítě objeví na světě (ve vnějšku), automaticky si uvědomuje další skutečnost - vnějšek, protože si uvědomuje, že on jakožto dítě je vystoupením z původní matky směrem ven. Teprve pro toto dítě začíná existovat vědomí vnějšku. Začne vnímat, že je samo, protože byl prvorozený.

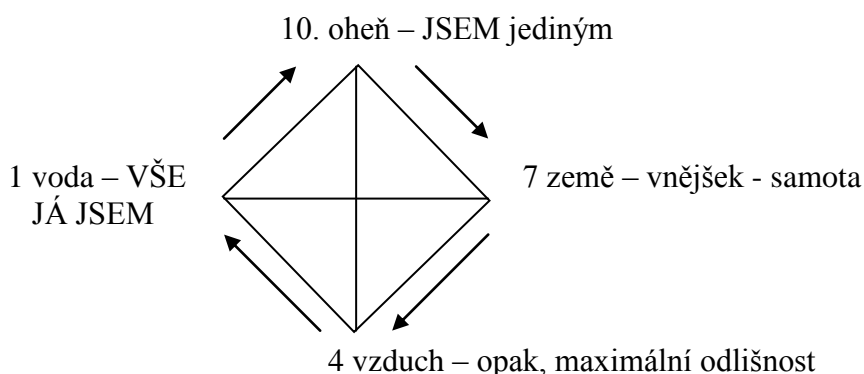
Na úhlopříčce leží to, co se přitahuje, protipóly. Jestliže původní stav JÁ JSEM - sebevědomé bytí, je vždy stav niternosti, najednou se vůči niternému stavu objevil protipól a to je vnějšek.

4 – vzduch:

Jestliže se setkaly tyto dva stavy, voda (nitro) a země (vnějšek), na základě země (vnějšku) vzniká další forma vědomí: vzduch, což je vědomí opaku, odlišnosti.

To vám vysvětluje veškerou podstatu života, jak se Bůh postupně vyvíjel. Nejdříve byl někdo, kdo si uvědomoval, že je vším (stav JÁ JSEM). Bytí, které si sebe uvědomovalo, se dostalo do stavu JÁ JSEM, v té chvíli si uvědomovalo, že je vším. Když bytí začalo věnovat pozornost svému JÁ, začalo z něho něco vystupovat, až si uvědomil to, že si sebe uvědomuje, čili vzniklo vědomé sebevědomí, obrovská euforie (oheň), a také vědomí, že jsem jediným. V tom samém okamžiku, když se zrodil (objevil) tento stav (vědomé sebevědomí), uvědomil si, že je vystoupením směrem navenek z toho původního stavu (JÁ JSEM), takže si uvědomil vnějškovost (země) a tím pádem si uvědomil, že je osamocený. Osamocenost vzniká tak, že se oddělíte od celku. Byl celek (voda) a najednou vznikl jediný (oheň), který se z toho celku vyčlenil (země). Tento stav (vnějšek) si uvědomoval, že je opakem (nitro) a naopak. Teprve ve vzduchu se zrodilo nové vědomí, což je vědomí opačnosti, protikladu, maximální odlišnosti. Protože čtverka odpovídá emocím, toto vědomí bylo silně emočním, tedy stav opačnosti vyvolává silné procitování. Čtverka je vědomí společného, má kvalitu vody. Voda je stav vědomí všeho – společného. Jestliže se setkala JÁ JSEM – vědomí niternosti s vědomím vnějšku, teprve tehdy se začala vnímat odlišnost, opačnost, ale protože čtverka je současně vědomím společného, tak i když se procitovala odlišnost, současně vzniklo vědomí, že všem odlišnostem (protipólům) je něco společného. A co to je to společné? Jednička zde je sebevědomé bytí a je to stav, že jsem vším, tak když vznikl vzduch (vědomí maximální odlišnosti), vzduch nemohl vzniknout nikdy jindy, než až když se konfrontovaly dva stavy – nitro a vnějšek, teprve tehdy vzniklo vědomí opačnosti, ale tady to není jenom vzduch, ale je to 4 vzduch a čtverka je vědomí společného. I když se procitovala odlišnost (opačnost), současně bylo vědomí, že všem protipólům bylo něco společného a to, co je společného, bylo to, že jsme si uvědomovali, že všechno JE.

To je veškerá podstata přípravné fáze pro tvorbu.

Tvorbu můžeme vnímat ve třech fázích:

1. **Prapůvodní stav JSEM.** Tam se nic neděje, tam se jenom JE – EXISTUJE. Je to stav, žádný proces.
2. **Potom se nastartuje první proces, z tohoto JSEM vznikne pozornost.** Pozornost se obrátí vůči tomu, čemu vznikla (vůči vědomí – JSEM), v tomto okamžiku dochází k nastartování veškerých procesů. Původní vědomí se změní na sebevědomí JÁ JSEM. Jednička je vědomí sebe sama, tak to bylo vědomí, že JÁ JSEM, vědomé bytí = sebevědomí.
3. **Když vzniklo JÁ JSEM, neustále obracelo pozornost na sebe sama, najednou se začal zintenzivňovat samotný prožitek Jáství až najednou došlo k uvědomění si, že ne že JÁ JSEM, ale že JÁ JSEM JÁ - došlo k vědomému sebevědomí.** Jestliže vědomí se stalo sebevědomím, došlo k úžasnému euforickému prožitku, jinými slovy: desítka je vědomí vnějšku a co se navenek uvědomilo? Sebevědomí. V okamžiku, kdy došlo k vědomému sebevědomí, tento oheň (Kristus – prvorozený syn Boží) si uvědomoval, že je vnějším projevením se původního stavu a začal si plně uvědomovat vnějšek, že je osamostatněný a navenek projevený. Teprve když vznikly tyto dva protipóly (niternost, kde to začalo a vnějškovost), objevilo se vědomí vzduchu (protože 90° je projevení se navenek) – vědomí rozdílnosti, opačnosti, ale protože čtverka je současně vědomím společného, došlo k uvědomění si, že všem opačným věcem (protipólům) je společná jedna jediná věc – prapůvodní JSEM. **(Bavíme se o stavu, kdy ještě nedošlo k samotné tvorbě. Je to proces, který probíhal v Bohu před samotnou tvorbou, je to aktivace Boha do stavu Boha-Tvůrce.)** Automaticky to dalo významnost skutečnosti – být ve stavu JÁ JSEM. **Nad tímto procesem by měl člověk neustále meditovat.**

Mnoha lidem může dělat problémy, když o tomto procesu budou číst, protože jsou ve své mysli hodně hrubí. Když uslyší pojmy: vědomí, sebevědomí, vědomé sebevědomí, tak to nebudou chápat a bude jim to připadat velmi abstraktní.

Tento proces, který jsem vám nyní popsal, je styčný bod mezi původním JSEM a mezi Bohem Tvůrcem.

To je proces, kdy původní JSEM se modifikovalo a přecházelo k Bohu-Stvořiteli. Proto každý člověk, když tuto kostru dostane do své mysli, by měl nad ní neustále meditovat. **Když bude nad tímto postupem neustále meditovat, garantuji vám, že sami ucítíte, že se ve vašem nitru začne něco vyvíjet. Cítím potřebu, aby si tento postup lidská mysl silně vštípila do sebe, aby se z něho stal pevný základní kámen. Tímto přemýšlením začnete dávat své mysli naprosto pevnou duchovní kostru.** Když si vytvoříte ve své mysli dostatečně pevnou duchovní kostru, teprve potom se začne na tuto kostru nabalovat i duchovní maso.

Stručně zopakují:

a) Před jakýmkoliv počátkem je pouze samotné bytí neboli vědomí pouze toho, že JSEM, v astrologické symbolice tento stav symbolizuje voda.

b) Na počátku prapůvodní bytí (vědomí JSEM) začne svou pozornost věnovat sobě samému a tím dochází k tomu, že si začne uvědomovat sebe samo, tím dojde ke vzniku vědomí JÁ JSEM, což je doprovázeno vědomím, že JÁ JSEM VŠE – celek. To je stav, že jedničkou se stane voda. V astrologii je jednička ten daný jedinec, čili někdo sebevědomý.

Zde se voda stala vědomou sebe sama – JÁ JSEM. Jednička je vědomí sebe sama a kdo si byl vědomý sebe sama? Ten prapůvodní, voda – JSEM. Když se JSEM stane sebevědomým, tak se stane JÁ JSEM. Nesmíte s horoskopem pracovat tak, že když máte konkrétní horoskop, řeknete si, že když má někdo Ascendent v nějaké kvalitě, že ten člověk bude mít výrazné tyto vlastnosti, ale tak to není! **Horoskop je prostředek, jak dosáhnout vědomí sebe sama! Ascendent vám říká, jaké kvality musíte vědomě projevovat, abyste se stali sebevědomými, abyste poznali a uvědomovali si sebe sama.** Všichni lidé si myslí, že sebe sama znají, ale to si jenom myslí. Vědomým sebe sama je jen málokdo, protože vědomí sebe sama se dá pouze zažít, ne si myslet. Když si život začne uvědomovat sebe sama, dojde ke vzniku JÁ JSEM, což je doprovázeno vědomím, že JÁ JSEM VŠE – celek, protože nikdo jiný nebyl. Vzniká astrologicky jednička – první dům – voda.

c) Tímto uvědoměním si sebe sama - JÁ JSEM, začne ze sebe si vědomého bytí (1 voda) vystupovat navenek do popředí vědomí, že si uvědomuji své sebeuvědomění. Vědomí začne vystupovat do popředí, takže ne že JÁ JSEM, ale že **JÁ JSEM JÁ**. Astrologicky je to dáno jako desítka, což je vnější osamostatňování se, projevování se něčeho navenek, a co projevují navenek? Sebe, své sebevědomí (desítka – oheň). Vědomí, že JÁ JSEM JÁ je doprovázeno tím, že JÁ JSEM JEDINÝ, STEJNÝ.

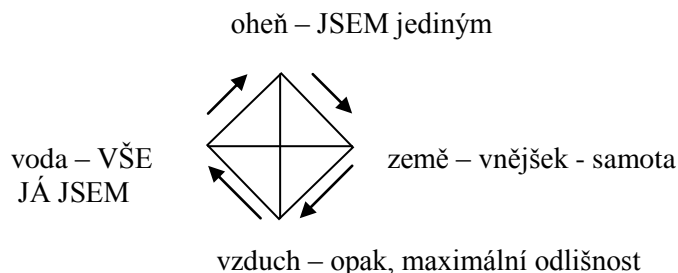
d) Tímto uvědoměním si, že si uvědomuji svoji sebeuvědomělost, že JÁ JSEM JÁ a současně jediný, stejný, začne z tohoto vědomí vystupovat navenek (do popředí) vědomí, že jsem vystoupil sám ze sebe směrem ven, což mi dává také **vědomí, že jsem osamocen**. Jinými slovy: Sedmička = země. V okamžiku, kdy jsem si uvědomil vnějšek a to jsem si uvědomil, když z původního vědomí vystoupilo vědomí, že JÁ JSEM JÁ, čili vystoupil jsem navenek, uvědomil jsem si, že jsem zvnějškověním původní niterné skutečnosti, tak jsem si současně začal uvědomovat, že existuje stav opaku, protipólu, protože octnout se ve vnějším projevu je opakem původní přirozenosti JÁ JSEM, které je vždy niterné.

e) Jestliže si sebevědomé bytí (vědomí JÁ JSEM) uvědomí svůj opak, že se octlo skrze oheň navenek projevené, čili jestliže si původní vše uvědomí svoji osamocenost, samostatnost, začne prožívat opačnost (rozdílnost), což je dáno čtverkou - vzduchem, ale tímto prožíváním opačnosti (rozdílnosti) původní sebevědomé bytí JÁ JSEM začne pociťovat, že těmto opačným stavům bytí je něco společného a sice prapůvodní bytí, neboli vědomí JSEM.

Cítím tu potřebu do nekonečna to opakovat, protože je to kruciální moment, protože když pochopíte tento mechanismus, tak nejenom že začnete rozumět mechanismu života, ale začnete i astrologii vnímat jako stojící na pevné půdě.

Z jiného úhlu pohledu:

Pokud tento kříž, jak je nyní nastavený, pevně nepochopíme, co se za ním ukrývá, nepochopíme ani další fáze vývoje života, kdy se to začne různě natáčet, když jedničkou bude oheň, když jedničkou bude země, když jedničkou bude vzduch, a když znovu jedničkou bude voda. To všechno má jiný specifický význam, každý tento krok je dalším posunutím, dalším zintenzivňováním života a na základě toho také pochopíte, jak jsou v horoskopu dány jednotlivé inkarnace, jak probíhá inkarnační posloupnost.

Musíme cítit tento naprosto jednoduchý mechanismus. A kdo by v jednoduchosti hledal nejvyššího Boha? A nejenom Boha, ale i jeho tvorbu?

Vědomí celku, vědomí všeho, vědomí něčeho společného (voda) plodí vědomí jediného, vědomí stejného.

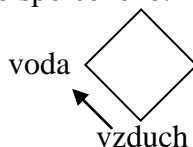
Vědomí jediného (stejného – oheň) plodí vědomí samostatnosti a osamocenosti (země).

Vědomí osamocenosti, samostatnosti plodí vědomí opačnosti (maximální odlišnosti) – vzduch.

Vědomí opačnosti, maximální odlišnosti plodí vědomí spojení, vědomí něčeho společného, celku, všeho (voda)

To je důležitý mechanismus života. To byla přípravná fáze, kdy původní JSEM přecházelo k Bohu-Stvořiteli. Nyní si začneme vysvětlovat skutečnou tvorbu, když vznikl Stvořitel, jak Stvořitel funguje a jak sám sebe začal zintenzivňovat.

Pozn.: Jeden z posluchačů nechápe a nerozumí tomu mechanismu, když jsem vysvětloval vědomí opačnosti, že dává vzniknout automaticky vědomí společného. Jestliže chápete, že podstatou vzduchu je vědomí maximální odlišnosti, protipólů, a jestliže víme, že pravý úhel je vždycky vystoupení něčeho navenek směrem ven (vystoupení nějakého dalšího uvědomění si něčeho), tak samotný fakt, že vzduch si uvědomuje vodu, čili že ze vzduchu vystupuje voda směrem navenek, tak o tom nebudu pochybovat, protože to je ve zvěrokruhu, tak to musí být pravda. Ale musíte pochopit, proč to tak je. Když se setkáte s opakem, či si začnete uvědomovat nějakou opačnost (muž si uvědomí ženu, že je opačná), automaticky začnou do hry vstupovat emoce. A co se snaží emoce? Vás přitáhnout k sobě a spojit vás, že najednou ze dvou samostatných jednotek se stane jeden celek, něco společného. Teprve, když se začnete setkávat s opačnými lidmi, a když si uvědomujete, že s určitou skupinou lidí máte něco společného, tak se začnete spojovat v nějaký celek, říkáte si: Ano, to jsou moji přátelé, anebo si začnete uvědomovat, že vám nesedí a začneš je odpuzovat od sebe pryč a taky tím pádem začneš vytvářet další celek, čili další skupinu - svých nepřátel. Ale vždycky vědomí odlišnosti dává (plodí) vědomí celku, něčeho společného.

Celé toto aranžmá popisuje, jak se původní JSEM aktivovalo a dostávalo se do stavu, kdy se stalo tvůrčí bytostí – Kristem. Ale proč ON nezůstal v tomto stavu, proč měl potřebu se změnit? Ze dvou důvodů:

1. důvod spočívá v tom, že existuje maximální přitažlivost mezi dvěma protipóly. On byl zatím sebevědomým bytím (JÁ JSEM). JÁ JSEM je vždycky niternou skutečností. Protipólem

je země (vnějšek). To původní sebevědomé bytí (JÁ JSEM) bylo nejvíce přitahováno přesným opakem, a sice možností, aby mohl sám sebe prožívat způsobem projeveným navenek. Živel země znamená projevení se navenek. To už také bylo projevení se navenek (v tomto procesu v Bohu) a nebyla to hmota, byl to Kristus. Niterné je nejvíce přitahováno přesným opakem - vnějškem, JÁ JSEM byl přitahován možností, aby mohl sám sebe prožívat jako projeveného navenek.

2. důvod je, že život je proces, při kterém život zintenzivňuje sám sebe. Život nikdy nechce zůstat v tom původním stavu, protože kdyby měl tendenci setrvávat ve svém původním stavu a zažívat se stále ve stejné intenzitě, tak ani to původní JSEM (vědomí) by vůbec sebe sama neaktivovalo (pozorností obrácenou na sebe sama, uvědoměním si sebe sama, potom vzniklo vědomí, že si sebe uvědomuje atd.). On má potřebu neustále sám sebe zintenzivňovat a když se prapůvodní bytí dostalo do stavu, že je sebevědomé a vzniklo vědomí JÁ JSEM, dostalo se do intenzivnější formy prožívání sebe sama. Protože 1.voda (uvědomování si sebe sama) je intenzivnější forma existence než byla prapůvodní voda (prapůvodní JSEM). Jestliže v důsledku sebeuvědomění si bytí z něho vystoupilo něco směrem navenek (něco se z něho zplodilo), a to, co se z něho zplodilo, bylo vědomí toho, že je si sám sebe vědom (desítka – oheň), život začal pociťovat, že toto vědomí vlastní sebeuvědomělosti je ještě více a to mnohem více intenzivnější forma prožívání než forma prožívání (1 voda). Ve stavu 1 voda jste jen sebevědomé bytí, ale ve stavu 10 oheň jste si vědomi toho, že si sami sebe uvědomujete, což je mnohem intenzivnější forma vědomí života a **teprve tento stav (oheň) je producentem veškerých životních energií do celého stvoření.**

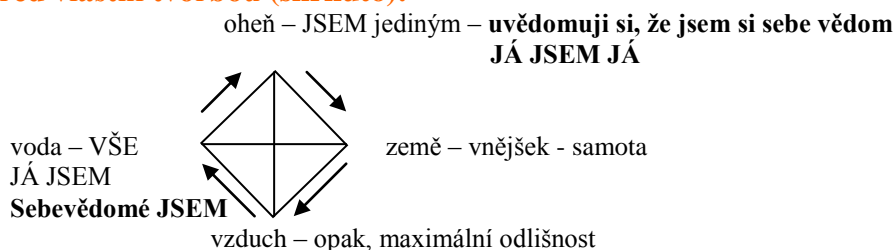
Teprve tento stav vědomí (10 oheň), že jsme si vědom, že si sám sebe uvědomuji, je Tvůrcem vesmíru. V něm je radost, v něm je chuť tvořit. A teprve tato skutečnost (stav ohně) přinutí život Boha, aby opustil ztotožňování se (protože jednička je ztotožňování se sama sebe s něčím) – stav 1 voda a přešel do stavu 1 oheň, aby sám sebe začal ztotožňovat ne s vodou, už mu nestačilo sám sebe si uvědomovat, že je sebevědomým bytím, ale on najednou ucítil (protože to byl jeho orgasmus), že chtěl sebe začít ztotožňovat s tím, že je bytostí, která si uvědomuje, že si sebe uvědomuje. Proto najednou ucítil potřebu, že se nechce ztotožňovat s vodou, ale s ohněm.

Když já jsem nějaký, jaký jsem, a potkám někoho, o kterém vím, že je v daleko lepším a blaženějším stavu, tak necítím, že bych chtěl být jako on? Nechtěl bych se s ním také ztotožnit? Chtěl. A to samé cítil Bůh.

Jinými slovy: **Aby život – bytí opustil stav, kdy je tím, kdo si uvědomuje sám sebe, tedy vědomím JÁ JSEM, přešel do intenzivnějšího stavu a sice, že je tím, kdo si uvědomuje, že si sám sebe uvědomuje.**

Zatím se život nacházel v tomto způsobu fungování:

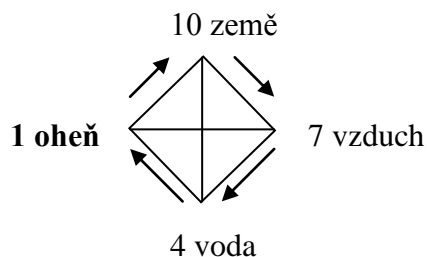
Přípravná fáze před vlastní tvorbou (shrnutí):

Jestliže on porovnával tento stav (voda), že si je sebe vědom, se stavem, že si je vědom, že si je sebe vědom (oheň), tak stav ohně byl daleko neskonale intenzivnější prožitek. Život začal mít automaticky potřebu cítit, že se chce identifikovat se stavem ohně. Najednou cítil, že je pro něho mnohem příjemnější a intenzivnější forma se zažívat jako 1 oheň:

2. Vznik Boha – Tvůrce a začátek vlastní tvorby

Opustil stav, kdy se ztotožňoval s vodou a přešel do stavu, kdy sám sebe začal ztotožňovat s ohněm. To byl daleko intenzivnější stav života. Tím se to natočilo takto:

Jednička je vědomí sebe sama.

Desítka je to, co ze mne vystupuje směrem navenek.

Sedmička je vědomím opaku.

Čtverka je vědomím (za všech okolností) něčeho společného.

Teprve tato poloha je polohou, kdy začal existovat Bůh Tvůrce a popisuje, jakým způsobem stvořil stvoření.

Nemůžete pochopit a porozumět tomu, co se odehrává ve stvoření, pokud v první řadě nepochopíte, co se odehrávalo v samotném životě (Bohu).

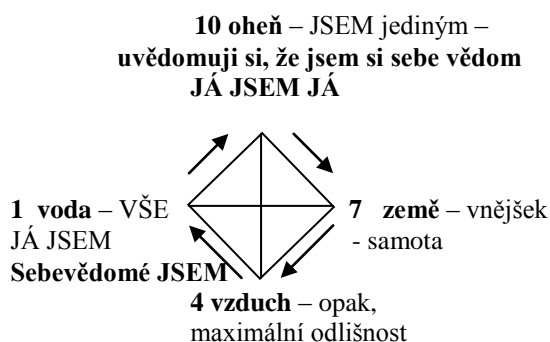
Vidíte, že i Bůh, ještě než začal tvořit, sám v sobě prožíval různé procesy (vývoj), a pokud to nepochopíte, nemůžete ani chápat vývoj ve stvoření. **Pochopíte přirozenost Stvořitele a potom také pochopíte přirozenost jeho stvoření.**

Podstata reinkarnace:

Pokud porovnáte tyto dva obrázky (dvě natočení, 1.voda a 1.oheň), tak v nich objevíte podstatu reinkarnace.

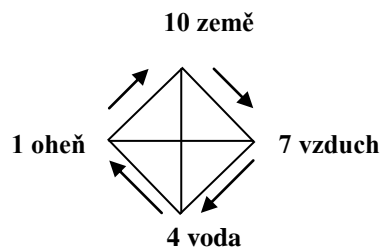
Přípravná fáze Boha před tvorbou:

MINULOST

Vznik Boha-Tvůrce a počátek tvorby:

PŘÍTOMNOST

Obrázek nalevo:

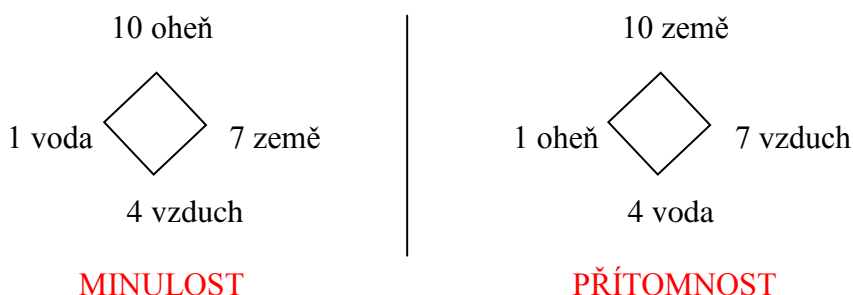
Fáze Boha před tvorbou popisuje počátek veškerého dění v životě. Je to proces, při kterém Bůh, symbolicky řečeno – panenská matka (protože byla jenom matka, nebyl otec) porodila svého syna neboli svůj tvůrčí princip – Kristus. Teprve tento Kristus, neboli vědomí, že JÁ JSEM JÁ je Bůh Stvořitel. **Obrázek nalevo popisuje počátek veškerého dění, ale před počátkem tvorby.**

Obrázek napravo:

Teprve až život – Bůh vidí sám sebe, identifikuje se a ztotožní se svým tvůrčím principem (jedničkou se stane oheň) – Kristem, dochází ke vzniku Božího tvůrčího procesu. **Obrázek napravo představuje naši přítomnost.**

V této době se nacházíme v jaké fázi, v přípravné fázi nebo ve fázi tvůrčího procesu? Protože v této době se nacházíme ve fázi Božího tvůrčího procesu, můžeme říci, že **obrázek vlevo je minulost** (to probíhalo před tvorbou, byla to přípravná fáze pro tvorbu), kdy Boží tvůrčí proces neprobíhal, protože se teprve rodil Boží Tvůrce, a **obrázek vpravo znázorňuje přítomnost.**

Když si tyto dva obrázky srovnáme, můžeme konstatovat:

**Jestliže oheň v přítomnosti je prvním domem, v minulosti byl oheň desátým domem.
 Jestliže voda je v přítomnosti čtvrtým domem, v minulosti byla voda prvním domem.
 Jestliže vzduch je v přítomnosti sedmým domem, v minulosti byl čtvrtým domem.
 Jestliže země je v přítomnosti desátým domem, v minulosti byla sedmým domem.**

Z toho vyplývá astrologický závěr:

**První dům v přítomnosti byl v minulosti desátým domem.
 Čtvrtý dům v přítomnosti byl v minulosti jedničkou.
 Sedmý dům v přítomnosti byl v minulosti čtverkou.
 Desátý dům v přítomnosti byl v minulosti sedmičkou.**

Dále z toho vyplývá:

**První dům v přítomnosti bude v budoucnosti naším čtvrtým domem.
 Čtvrtý dům v přítomnosti bude v budoucnosti naším sedmým domem.
 Sedmý dům v přítomnosti bude v budoucnosti naším desátým domem.
 Desátý dům v přítomnosti bude v budoucnosti naším prvním domem.**

Nemůžete vědět, jak probíhá inkarnační proces a jak je znázorněn v horoskopu, pokud nevíte, co se odehrálo v samotném Bohu, jaká je jeho minulost a jaká je jeho přítomnost.

Jak se projevuje kvalita zemských domů:

Protože desátý dům je vědomím samostatnosti – projevení se navenek, to vám vysvětluje podstatu zemských znamení. Když znáte tuto posloupnost inkarnací v horoskopu, tak všechny zemské doma (10,2,6) nesou kvalitu samostatnosti. Právě proto, když budete vědomě projevovali kvalitu desítky, dvojky a šestky, budete se cítit osamoceně. Proto se toho většina lidí zalekne, protože lidé se bojí samoty. **Desátý, druhý a šestý dům jsou kvality, které se**

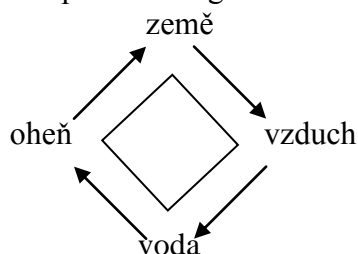
máte snažit vyjadřovat na základě samostatnosti. Nesmíte se nechat k tomu někým nebo něčím popohánět.

Podstata Saturna:

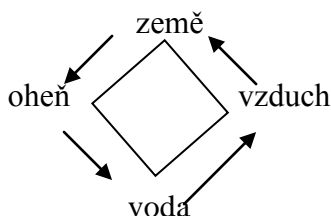
To je podstata Saturnu. Nenechte se pohánět Saturnem, protože potom budete Saturna zažívat, že to je vládce karmy a že přísný učitel atd. Saturn vám říká, co máte projevovat na základě samostatnosti, aniž by vás k tomu někdo nutil. A zde vám to vysvětluje, proč to tak je, protože desítka bude ve vašem dalším životě jednička, čili tím přímo budete. Teprve to, co samostatně a vědomě začnete projevovat navenek, teprve tato kvalita bude využita a bude zakomponována do vás samotných, tím se stanete. Jestliže se nic nebudete snažit navenek samostatně projevit, v dalším životě ničím nebudete.

Směry proudění energií v přítomnosti a minulosti:

Když si uvědomíte, jak probíhá tento inkarnační proces, lépe řečeno: životní tok, proudění života, to znamená, že desítka v dalším životě bude jedničkou, jednička bude čtverkou, čtverka v dalším životě bude sedmičkou a sedmička v dalším životě bude desítkou. Vidíte, že v přítomnosti proudí energie směrem oheň-země-vzduch-voda:

ale posloupnost inkarnací je přesně v opačném směru:

To, co dnes zažíváte jako vědomí společného (voda), se v dalším životě změní na vědomí opaku (vzduch).

To, co dneska zažíváte jako vědomí opaku (vzduch), se v dalším životě změní na vědomí samostatnosti (země).

To, co dnes (v tomto životě) zažíváte jako vědomí samostatnosti (země), v dalším životě bude vědomí vás samotných (oheň).

To, co dnes zažíváte jako vědomí sebe sama (oheň), se stane v dalším životě vaším vědomím společného (voda).

Proč se to, čím jste v tomto životě (oheň), automaticky mění v dalším životě na vědomí společného (vodu)? Protože tato jednotlivá inkarnace se dá do společného balíku předcházejících inkarnací. Vědomí společného (voda) není jenom o tom, že máte něco společného s lidmi v tomto životě, ale to jsou všichni lidé, kteří předcházeli tento váš život, vaše minulé inkarnace. Když si vezmete jednotlivé lidi, kteří byli před tímto životem, to je ten společný balík, to je ta vaše rodina. Každá jednotlivá inkarnace se potom v dalším životě přidá do toho společného balíku. To, co jste vnímali v tomto životě jako společný balík

(vědomí společného), v dalším životě přechází do vědomí opaku (vzduch) a odlišnosti, protože najednou zjistíte, že v tom společném balíku jsou rozdílné kvality. Některé vaše inkarnace byly dobré, některé špatné, a najednou začnete vnímat rozdílnost, a tím pádem, že musíte tu karmu (proces vývoje života) nějakým způsobem zdokonalovat.

To, co vnímáte v tomto životě jako vědomí opaku - vzduch (to znamená, že si začnete uvědomovat, že existují opačné kvality), tak ty dobré a lepší kvality se změní potom na vědomí samostatnosti (země) a musíte začít tyto dobré kvality projevovat navenek čili osamostatňovat.

Když začnete v tomto životě něco osamostatňovat, tak to, co jste osamostatnili (projevili), tak v dalším životě se s tím sami ztotožníte (ohně) a to se stane vámi. Chápete pointu inkarnací? Je to náročné na vědomí.

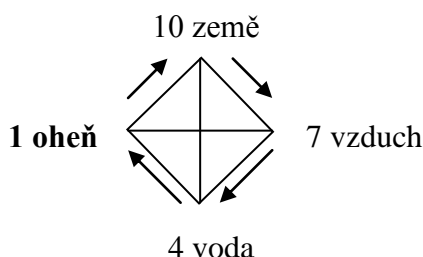
Stav identifikace Boha s ohněm:

- Popis, kdy život sám sebe ztotožnil s Kristem – s vědomím své sebeuvědomělosti (sebevědomí – JÁ JSEM JÁ).

1 oheň:

Je normální sebevědomí (JÁ JSEM) a vědomé sebevědomí: JÁ JSEM JÁ.

Vědomé sebevědomí (ohně) je intenzivnější forma života a Bůh chtěl sám sebe identifikovat s touto formou vědomí. Tím jsme se dostali do tohoto stavu:

I astrologie odhaluje, že tento stav je nejpřirozenější. A proč?

Jednička je vědomé vědomí sebe sama a oheň je také vědomé vědomí sebe sama.

Čtverka je vědomí společného a voda je také vědomí společného.

Sedmička je vědomí odlišnosti, opaku a vzduch je také vědomí odlišnosti a opaku.

Desítka je projevení se navenek, samostatnosti a země je také projevení se navenek, projevení samostatnosti.

Toto aranžmá je naprosto přirozené, neexistuje přirozenější aranžmá, než toto.

1 oheň:

V tomto případě je jednička, tzn. že si uvědomuji sám sebe, takže život si uvědomoval, že je přímo vědomým sebevědomím. Uvědomoval si, že je tím, kdo si je vědom sebe sama. Když si uvědomoval (jednička je být někým, čili být sám sebou), že je tím, kdo si uvědomuje, že si sám sebe uvědomuje, co začalo vystupovat do popředí, navenek?

10 země:

Začal si uvědomovat, jednak, že je vystoupením, že on sám je produktem toho, že vystoupil z něčeho směrem navenek (ze své matky), začal si uvědomovat vnějšek a začal si uvědomovat, že je osamocený, sám. Jít navenek znamená se osamostatnit. Proces

zvnějškování je vždy proces osamostatňování. V té chvíli si začal uvědomovat, že je osamocený a že tato samota nesmí být, protože by nemohl projevit svoji přirozenost, protože chce tvořit a sdílet svoji radost, tak si začal uvědomovat, že musí vnější skutečnosti začít osamostatňovat a rozdělovat, že musí dojít k procesu rozčleňování vnějšího světa, jinými slovy, že musí dojít ke vzniku různých navzájem oddělených fyzických forem (těl).

7 vzduch:

Když začal navenek projevovat sám sebe v určitých stavech vnějšího bytí a začal tyto stavy rozčleňovat, najednou si začal uvědomovat, že vůči němu existuje něco opačného, maximálně odlišného a že v tomto opačném panují nekonečné odlišnosti a rozmanitosti. Uvědomění si, že vůči němu existuje něco opačného, maximálně odlišného, a že v tomto panuje nekonečná opačnost a rozmanitost, není nic jiného než mysl. Mysl je specifická forma vědomí, forma vědomí odlišnosti, opačnosti, protipólnosti.

Oheň – tvůrčí Duch je stav, že jsem jediný a stejný, protože JÁ JSEM JÁ. Protipólem je svět opačnosti, odlišnosti. Ale uvědomění si mého opaku nemůže nastat, pokud se v první řadě neprojeví navenek. Teprve až se projeví navenek, si začnu uvědomovat svoji opačnost. Tvůrčí živel – vědomé sebevědomí muselo vyzařovat svoje energie (když se dostanete do stavu ohně, to znamená, že si začnete uvědomovat, že si sebe uvědomujete, když se stanete vědomě sebevědomí, tak zákonitě vyzařujete energie navenek). A když si začal uvědomovat, že je něco vůči němu, což je přesně opačného, protože on je jediný a stejný, začal si uvědomovat skrze svou mysl, že opakem je svět rozdílnosti, odlišnosti, opačnosti.

4 voda:

V okamžiku, když si začal uvědomovat svůj opak, automaticky si ve čtverce začal uvědomovat, že čtverka je vědomí společného a že všemu (jedničce, desítce, sedmičce,) je společná jedna jediná věc - voda, vědomí JÁ JSEM. Všem skutečností ve stvoření je společná právě voda, všem je společné vědomí JÁ JSEM (které předtím bylo jedničkou) a že toto vědomí JÁ JSEM je přímo i moje matka, z ní jsem já sám vznikl.

To vám vysvětluje, proč jednička je zrozenec a proč je čtverka váš původ, zdroj. Zrozenec – vědomí si svého sebevědomí (1) byl zrozen ze svého sebevědomého bytí (4). Zde (ve vodě) si Stvořitel uvědomoval, že je mu, tvůrčímu principu, veškeré vnějškovosti, veškeré odlišnosti společná voda – vědomí JÁ JSEM, protože i toto vědomí JÁ JSEM je jeho matkou, ze které on vzešel a všechno ostatní vzniklo z něho. Je jasné, že jestliže on vzešel z toho (4), a z něho pochází další věci, tak samozřejmě, že voda musí být ve všem. Voda je všem společná.

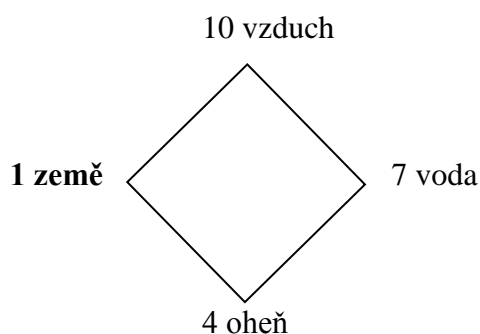
Jestliže on si uvědomoval, že sám je již jakoby vystoupením navenek z této vody, tak si uvědomoval důležitost vnějšího světa a také si tím pádem uvědomoval, že vnější svět znamená být oddělený a protože on byl jediným, tak si uvědomoval, že je osamoceným, takže nejenom že si uvědomoval důležitost vnějšího světa, protože on si uvědomoval tu skutečnost, že tím, že vzešel z matky a šel navenek, že se blaženost matky zvětšila a věděl, že když se začne projevovat navenek, tak že ta blaženost se bude čím dál více zvětšovat. Ale současně věděl, že nemůže zůstat jako jedna hmota, jedna vnější skutečnost, ale tato vnější skutečnost se musí stále rozčleňovat a rozdělovat a musí vznikat čím dál více samostatných vnějších skutečností neboli čím dál více hmotných těl. Čím více začal „drolit“ vnějšek, začalo vznikat tím více hmotných těl, a tím více si uvědomoval svět opačnosti a rozdílnosti. Chtěl, ať ve světě rozdílnosti panuje co největší rozmanitost a opačnost.

Další fáze – externalizace - 1 země:

Proč nezůstal Bůh v předchozí fázi? Protože tvůrčí princip věděl, že on sám je projevením se navenek původního bytí, a to mu přineslo větší rozkoš a blaženost, on věděl, že jenom

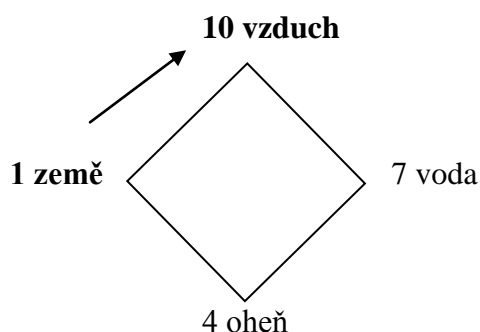
procesem externalizace se může blaženost zvětšovat. Proto ho to přinutilo, aby v tomto dalším kroku změnil svoji totožnost, protože když pochopil, že proces externalizace je proces, při kterém se zvětšuje blaženost, tak mi říkal:

Protože jsem si uvědomil, že procesem vystupování ze sebe směrem ven (když z vody vzešel oheň) dochází k zintenzivňování života, tedy mne samotného, začal jsem si sám sebe uvědomovat jako život projevený navenek v mnoha rozličných a navzájem oddělených formách (tělech). On sám se začal identifikovat a začal si sám sebe (protože jednička je vědomí sama sebe) uvědomovat jako navenek projevený.

10 vzduch:

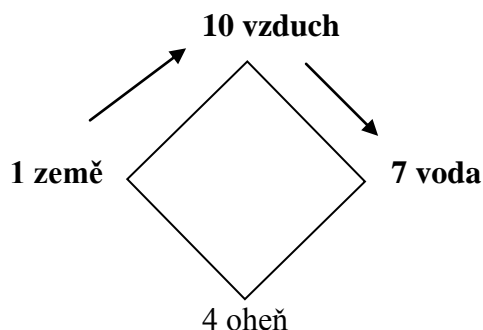
Vzduch je vědomí rozdílnosti a opačnosti. Tím jsem si začal uvědomovat, že ze mne vystupuje vědomí opačnosti, protipólnosti a maximální odlišnosti mého života, a tím současně docházelo k rozdělování a osamostatňování těchto životních odlišností na jednotlivé odlišné skutečnosti neboli duše:

Tady vlastně docházelo ke vzniku jednotlivých oddělených duší, protože vědomí odlišnosti, opačnosti je mysl, což je duše.

7 voda:

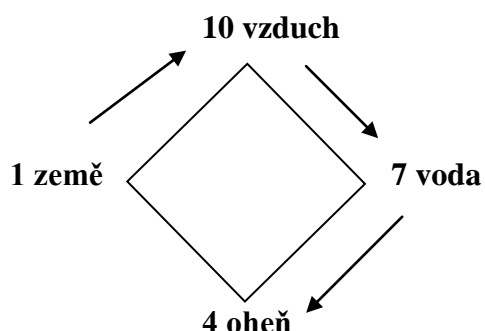
Voda je vědomí společného a sedmička je vědomí opačnosti. Další kombinace: Spojení a opačnost.

Když jsem si sám sebe začal uvědomovat v jednotlivých, navzájem oddělených formách (tělech), uvědomoval jsem si, že opačným stavem (protože sedmička je opačný stav) je vědomí společného, vědomí spojení celku a současně možnost rozdílných spojených celků a společenství. To znamená, že si začal uvědomovat jednak, že opakem je spojení, protože země je stav rozdělení, samostatnosti, opakem je voda, to znamená stav spojení, celku, ale protože sedmička je vědomí rozdílnosti, opačnosti, tak si začal uvědomovat, že existuje možnost rozdílných spojení, rozdílných celků a rozdílných společenství a tak začaly vznikat (alespoň jako teorie) rodina, národ, skupina atd.

4 oheň:

Oheň je vědomí sebe sama a tím pádem vědomí jediného. Čtverka je vědomí společného.

Uvědomoval jsem si, že všem těmto skutečnostem (1,10,7) je společný jediný Stvořitel, jediný Kristus, který se později projevil na naší planetě ve formě Ježíše Krista, současně jsem si uvědomil, že všem různým tělům je společný jediný tvůrčí Duch. To má význam až pro tu další tvorbu, a také tato skutečnost souvisí s reinkarnací. Kdybyste viděli posloupnost všech fyzických těl, které předcházely tomuto tělu, tak za nimi je stále jeden Kristus (tvůrčí Duch). Ať máte jakoukoliv fyzickou podobu, kdekoli ve svém životním toku, pořád všechny tyto těla okupuje jeden jediný Duch, protože máte jednoho jediného Ducha.

Poznámka posluchačky: Který je společný všem individualitám.

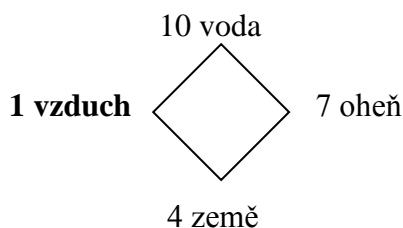
J.P.: V tomto stavu, což je proces, který ještě není plně projevený. V této fázi, kdy si On začal sám sebe uvědomovat v rozdílných oddělených fyzických formách, si uvědomoval, že všemu tomu je společný jediný tvůrčí Duch (jediný Stvořitel), který se později projevil na naší planetě ve formě Ježíše Krista a současně si uvědomil, že všem různým tělům je společný jediný tvůrčí Duch.

Ale on zase nezůstal v tomto stavu. Ani s tím se nespokojil. Vidíte, že jak jsem vám vysvětloval, jak probíhá ten inkarnační tok, že tak se to děje i v něm.

Další fáze, kterou musel prodělat:

1 Vzduch:

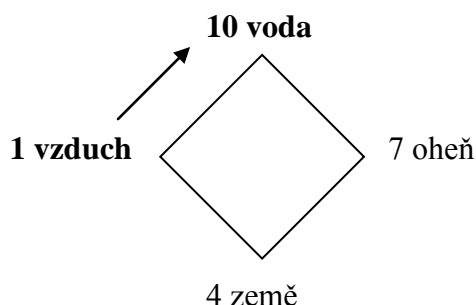
Jednička je vědomí sebe sama. Vzduch je vědomí odlišnosti.

Když jsem sám sebe ztotožnil s vědomím své odlišnosti a opačnosti, jak od svého tvůrčího Ducha (což vysvětluje, když třeba Ježíš říkal: Otče, proč jsi mne opustil), taky od jiných duší, došlo k dalšímu zintenzivnění života, tedy mne samotného.

10 voda:

Desítka je projevení se navenek, je to proces separace, oddělení. Voda je vědomí celku, společného.

Když jsem se stal odlišným (určitou duší), jak sám od sebe, tak i od jiných duší, začal jsem si uvědomovat, že mám s jinými odlišnostmi (jak s jinými dušemi, tak i se svým Duchem) něco společného (určitá spojení) a tím docházelo k rozdělování a osamostatňování těchto spojení a společenství, jinými slovy: docházelo ke vzniku jednotlivých osobností. Protože to něco společného je naše emotivita a víme, že emotivita (emoční tělo) je naše osobnost. Zde docházelo k osamostatňování a rozdělování těchto jednotlivých spojení (národů a určitých celků, rodin atd.). V předcházejícím kroku začal vnímat, že je potřeba rozdílných spojení, ale zde se to začalo rozdělovat. Také docházelo ke vzniku a osamostatňování jednotlivých osobností. V prvním kroku se osamostatňovala jednotlivá fyzická těla, potom se osamostatňovaly jednotlivé duše, zde se začaly osamostatňovat jednotlivé osobnosti, a to všechno byla přípravná fáze pro to, co teprve přijde za tím.

7 oheň:

Když jsem se ztotožnil a sám na sobě prožíval svoji odlišnost, začal jsem si uvědomovat, že mým protipólem je stav jednoty sama se sebou, čili stav stejnosti (stav Krista) a současně jsem si uvědomoval stav rozdílných a odlišných stavů sjednocení sama se sebou, čili stav odlišných Kristů neboli tvůrčích Duchů. Zatím to byl pořád jenom on. Zde si začal poprvé uvědomovat (díky sedmičce – stavu odlišnosti, opačnosti) možnost, že by vědomí jednoty mohlo být zažíváno rozdílně a v různých podobách.

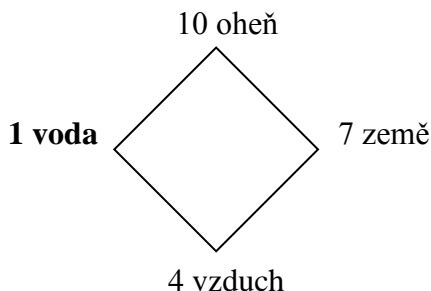
4 země:

Když jsem na sobě zažíval stav odlišnosti, uvědomil jsem si, že každá jednotlivá odlišnost (duše) vzešla ze společenství (čtverka je vědomí společného) určitých oddělených (separovaných) forem (těl), že každá duše je výsledkem posloupnosti fyzických těl. To vám vysvětluje, že každá duše musí mít za sebou x fyzických zkušeností, které potřebuje pro svůj vývoj. To zase nestačilo, protože život opět měl potřebu se čím dál více zintenzivňovat.

Další fáze zintenzivnění Boha:

1 voda:

Dostáváme se do původního nastavení, se kterým jsme dneska začínali. Pomocí tohoto nastavení (této kombinace) jsme si vysvětlovali, jak se z původního JSEM zrodilo JÁ JSEM a jak z JÁ JSEM vystoupilo vědomí JÁ JSEM JÁ. Je to stejná pozice, ale nyní to bude jinak.

Bůh mezitím prodělal určitý vývoj, proto nynější stav 1 voda bude jiný.

Protože jsem si uvědomil, že když se ztotožním s určitým společenstvím (protože toto společenství prodělalo v předcházejícím kroku rozdělení), celkem, skupinou (narodil jsem se mezi Židy), zintenzivním život, čili sebe sama, tak jsem to učinil. Zintenzivňuji sebe sama tím, že se ztotožním s určitou osobností.

10 oheň:

Tím, že jsem se ztotožnil s určitým společenstvím, celkem, skupinou s určitou osobností, jsem si začal uvědomovat své sebeuvědomění, které bylo oddělené od mého původního uvědomění si své sebeuvědomělosti. Předtím tam vzniknul jediný Kristus, ale zde již jsme v dalším kroku a tady už se ztotožnil ne s jednou prapůvodní vodou, ale zde se již ztotožnil s vodou, která byla v předcházejícím kroku separovaná, čili vznikly různé separované vody (separované celky, osobnosti), protože osobnost je také celek. Osobnost je skladiště vašich minulých inkarnací, je v ní shromážděn váš veškerý minulý vývoj, což je také skupina. Z původního jediného Krista se začali oddělovat další samostatní jednotliví Kristové neboli jednotlivé tvůrčí Individuality. **Ze všech těchto jednotlivých Kristů, Já, který jsem se na vaší planetě projevil ve formě Ježíše Krista, zůstanu navěky jako nejvyšší Kristus.** V Ježíši se inkaroval ten oheň, který byl první. My ostatní jsme také ten oheň, ale již částčky tohoto ohně. To nastalo v tomto okamžiku tohoto rozdělování, kdy on se ztotožnil s určitou osobností.

7 země:

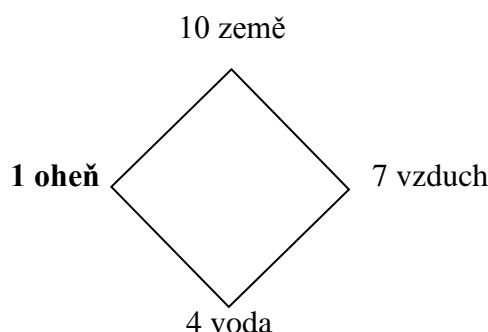
Když jsem se ztotožnil s určitou skupinou, společenstvím, celkem, osobností, uvědomil jsem si, že mým opakem je vnějšek (7 země), určitá hmotná forma, a současně, že potřebuji různé a navzájem odlišné tělesné formy. Tím zdůrazňoval, že to, co je určeno bytostem na jiných planetách, není určeno těm bytostem, které se inkarnují na tuto fyzickou planetu, a že pouze bytosti na této fyzické planetě můžou dosáhnout toho nejvyššího poznání Boha.

4 vzduch:

Čtverka je něco společného. Uvědomil jsem si, že každý jednotlivý celek, osobnost, má skupinu určitých odlišností, duší. Jinými slovy: Každá osobnost je souhrnem určitých duší (4 vzduch). Čtverka je vědomí společného a vzduch je vědomí odlišnosti, což je mysl, duše. Každé osobnosti je společná určitá skupina duší. To vám vysvětluje, že každá lidská osobnost je konglomerát mnoha duší. Takže do naší duše jsou zakomponovány duše nerostů, duše zvířat, duše různých bytostí. Lidská duše jako taková je již výsledkem spojování duší různých úrovní, duše kamene, duše rostliny, duše zvířat, ale toto nám vysvětluje, že každá lidská osobnost (což je určité spojení, celek) je výsledkem společenství určitých duší.

V této fázi došlo k separaci původního ohně, původního vědomí, že JÁ JSEM JÁ na jednotlivé oddělení, na separaci, že původní tvůrčí Duch – Kristus sám sebe začal rozdělovat na dílčí samostatné oddělené tvůrčí Duchy.

Další zintenzivnění Boha – 1 oheň:

1 oheň:

Tím, že jsem z původního vědomí si své uvědomělosti jsem se ztotožnil pouze s určitým vědomím si své sebeuvědomělosti, jsem zintenzivnil život neboli sama sebe. **V tomto kroku už sám sebe ztotožnil pouze s určitým separovaným tvůrčím Duchem, který byl separován z toho původního jediného velikého a zde se již identifikoval s jednotlivým Božím synem.**

10 země:

Tím, že jsem se stal určitým, jedinečným Kristem, jsem si uvědomil, že jsem zvláštním projevením se jediného původního života a že se Bůh chce projevovat navenek určitými způsoby (určitými těly) a že každý Kristus potřebuje určité tělo, fyzické prostředí (10 země). A také potom každý z nás, až se plně ztotožníme se svým osobním Kristem, kterého máme každý v sobě, tak si také budeme vytvářet své osobní vesmíry.

7 vzduch:

Uvědomil jsem si, že každý Kristus (tvůrčí Individualita) potřebuje svou specifickou odlišnost (7 vzduch), že potřebuje svou zvláštní specifickou duši.

4 voda:

Na základě předcházejícího uvědomění jsem si uvědomil, že každý jednotlivý Kristus je zrozen ze společenství, konglomerátů určitých celků, určitých osobností (4 voda). Každý jednotlivý Kristus je výsledkem procesu, kdy sám sebe prožíval v různých osobnostech. Což nám znovu vysvětluje podstatu reinkarnačního procesu.

Ještě k inkarnačnímu toku:

Když jsme si řekli, jak probíhá inkarnační (životní) tok ve zvěrokruhu, jak to Bůh dělal, jak to prožíval sám na sobě. Vždycky máte čtverku, což je určitá skupina, společenství, spojení. V následném životě to, co se vnímá jako jeden celek, se čtverka stává sedmičkou, což je vnímání opačnosti a odlišnosti. Najednou začnete vnímat, že v tom celku (a proto potom, když děláte po smrti rekapitulaci svého života, tak také vidíte svůj veškerý předcházející vývoj) potom začnete přehodnocovat a vnímat svoji rozdílnost. To špatné chcete zanechat a to dobré chcete dát do popředí. To, co jste vnímali jako odlišnosti, opačnosti, začnete v dalším kroku navzájem od sebe oddělovat (separovat). To dobré, co potom vyseparujete, tím se potom stanete, nebo také to zlé, tím se potom také stanete. A to, čím se stanete a co zase na sobě prožijete, zase potom dáte do toho vědomí celku. A potom zas ten nový celek separujete nebo přehodnotíte, zase to separujete, vyčleníte, s tím se ztotožníte a zase to hodíte do

nějakého celku zase tento nový celek zase znovu přehodnotíte, rozdělíte... takhle funguje život.

Chtěl jsem vám také ukázat zase z jiného úhlu pohledu, že jsme zde kombinovali jenom čtverec, čtyři živly a čísla 1,10,7,4 a co jsme si všechno pověděli, co se za tím ukrývá! tento čtverec mne pronásleduje už poslední dva, tři měsíce a vím, že vnitřní Já chce, aby člověk do toho viděl. Jestliže někdo chce poznat své pravé Já a myslí si, že do toho nemusí zapojit svoji inteligenci a že se nemusí snažit tomuto Já rozumět, a že přesto ho najde, tak se velmi plete. Takový člověk může meditovat do aleluja a nebude mu to nic platné, pokud se nebude snažit tomuto svému vyššímu Já i rozumět. Meditace – to je jenom jeden aspekt vůle, že vůbec jste schopni pro něho něco udělat. Ale protože on má trojnásobnou povahu, to znamená Vůle, Láska, Moudrost, nestačí jenom meditovat, člověk se musí snažit mu i rozumět a k tomu vlastně slouží meditace, aby se snažil Bohu porozumět.

Meditace není jenom o tom, aby se člověk dostal do určitého stavu přebývání. Meditace je také o tom, aby člověk rozvíjel svoji inteligenci, a také slouží k tomu, aby člověk rozvíjel nejen svoji inteligenci, ale aby také v sobě rozvíjel i své srdce.

Když jsme se minule bavili o tom, jak se mění domy, to znamená, že první dům bude v dalším životě čtvrtým domě, že současně čtvrtý dům bude v dalším životě sedmým domem a sedmý bude desátým a desítka bude naší jedničkou, nesmí to člověk jenom tak brát, že si jenom natočí horoskop a že bude vědět, čím bude v dalším životě, protože to by platilo za předpokladu, že by člověk s tím, jak se narodil, se během tohoto života vůbec neposunul ve svém vývoji. Kdyby člověk zůstal stejný ve svém duchovním vývoji tak, jak byl, když se narodil a kdyby člověk umíral a vůbec by se nikam neposunul, tak samozřejmě stačí jen natočit horoskop, aby se MC (hrot desátého domu) stalo Ascendentem a budete znát horoskop svého budoucího života. Ale každý člověk se nějakým způsobem dále posune, i kdyby nechtěl. Tam je akorát jen jediná platnost: Když si vezmete svůj horoskop, dáte si IC (hrot čtvrtého domu) jako Ascendent a vy znáte svůj horoskop z minulého života, ale horoskop konce vašeho života, kam jste to dotáhli v minulém životě. A kam jste to dotáhli v minulém životě, tak v dalším životě je ta konstelace stejná, akorát si to přetočíte a dáte si to tak, že bývalý Ascendent se stane čtvrtým domem. To vám také vysvětluje, proč čtvrtý dům je kvalita, na kterou nejvíce emočně reagujete. To je intenzivní připomínka na to, čím jste byli v minulém životě. A čím jste byli v minulém životě, tak na základě toho se chce život zase odrazit dále, a na základě toho máte nyní Ascendent, protože život ví, že když jste to někde v minulém životě dotáhli, jak se má nyní život rozvíjet, jakou nejúčinnější formou se máte rozvíjet dál a na základě toho máte ASC. ASC nepřichází automaticky, ale je to kvalita, pomocí které si můžete uvědomit sami sebe. Uvědomění si sebe sama není nic jednoduchého, ale je to proces, který málokdo zvládne. Horoskop nám v tomto pomáhá, že když vím tyto skutečnosti, tak s kvalitou, kterou mám na Ascendentu, se začnu vědomě ztotožňovat a tím pádem znám nejrychlejší cestu, jak se dostat do kontaktu se svým vlastním Já. A jestliže záležitosti desátého domu nám připadají, že je to hmotný svět, a že jsou těžké, tak zase mějme na vědomí, že se máme sami do toho nutit, protože to je kvalita, kterou se staneme v našem dalším životě. To je práce pro naši budoucnost.